

FOTBOLLSSPELAREN FRÅN KATARINA BANGATA 42

”Söderkisen” fanns på plan. Han med den berömda vänstervristen, finterna, dragningarna och en inre blick för spontan spelfördelningen.

Vi neutraliserade göteborgare var ju vana vid mer sansade och strukturerade spelare som Agne Simonsson och bröderna Börjesson. Gunnar Gren var lekfull på planen, men han var förutsägbar. Så var det inte med Södermalms stolthet!

Jag var en av de 50.989 åskådarna, som den 29 maj 1958 förväntansfullt samlades på det Nya Ullevi i Göteborg, för att beskåda mötet mellan det svenska Landslaget och Alliansen från Göteborg. ”Den vajande majscolven” var med. Vi var därför smått galna av upphetsning när vi såg hans dribblingar i den första halvleken. Ett mål och ett antal stolp- och ribbträffar blev resultatet denna försommardag.

Lennart ”Nacka” Skoglund från Katarina Bangata i Stockholm på Söder var den stora stjärnan. Under en tioårsperiod hade han blivit en ”Big Star”, inte bara i Sverige och Italien. Han var Europas bäste forward.

När han hade gift sig med skönhetsdrottningen från Kalabrien, Nuccia Zirelli, i augusti 1952, var han på väg mot höjdpunkten av sin fotbollskarriär, samtidigt som han ingick i en social och familjär trygghet. När sedan barnen kom och idolskapet tycktes kunna behandlas på ett vettigt sätt framstod denna fotbollssaga i ljus och harmoni.

”Nacka” hade gjort den berömda klassresan från ettan på Söder, där bröderna Skoglund växte upp tillsammans med mamma Linnéa.

Författaren Gunnar Persson skriver i boken ”Nacka – och drömmen om det goda livet”, om de starka banden med modern och minstingen, sladdbarnet Lennart. ”Han gav henne stora bekymmer men också stor glädje”, heter det. Till slut tycktes hon ha givit upp tron på sin son, men hon fanns där med sin kärlek även under de sista svåra åren.

Gunnar Perssons bok är avslöjande. Han analyserar, följer upp och summerar idolen ”Nackas” liv och verksamhet. Han ger konkret information om Nackas personlighet, omständigheterna kring den första övergången till Inter 1949, och mycket annat.

165.000 svenska kronor i den 20-åriga ”Nackas” fickor. Den arbetsskygge och bortskämde ”Nacka” kunde leva vidare utan verklighetsanknytning.

Hammarbyklubbens framväxt, personer och relationen till landslagets ledning får stor plats. Livet i Italien och Inter finns med, tillsammans med andra berömdheter som Gre-No-Li, och de övriga italienproffsen som tex. ”månstrålen” Arne Selmonson från J-Södra, Ivar Eidefjäll och Calle Palmér.

Brasilien 1950 och Sverige 1958 är självklara höjdpunkter i Persson framställning. Jag värdesätter också hans dagsaktuella återkopplingar till händelser och personer nu levande.

Lennart ”Nacka” Skoglund personliga bräcklighet kommer väl fram men också den glädje, som han gav från Folkparkernas scener, media och gröna arenor. Hans sociala kompetens var stor, men räckte inte till i det privata, vardagliga. ”Kvinnotjusaren” Nacka hade ”ett naturbarns goda hand med tillmötesgående kvinnor”, skriver författaren.

Han omgav sig också med inkompetenta rådgivare och förvaltare som Åke Linder och Gino Anzanello. Tragiken tilltar då flaskan tar över och verkligheten förträngs.

I juli 1975 var sagan över. ”Julaftonsbarnet” Nacka blev 45 år. Han var en stor artist!

Gunnar Persson: ”NACKA” och drömmen om det goda livet. Norstedts.

